

Μάρω

Μάρω, η, κύρ. όν. [<Μαρία], χαϊδευτικό του Μαρία·

- η γης καταποντίζεται κι η Μάρω καθρεφτίζεται, βλ. λ. [γη](#)·

- κυρά Μάρω, χαϊδευτική αναφορά στην αλεπού: «η κυρά Μάρω έχει ταράξει τα κοτέτσια του χωριού». (Παιδικό τραγούδι: στο δρόμο που επήγαινε βλέπει μι' αλεπού κι η αλεπού τον ρώτησε γάιδαρε για πού. Δε σου λέω αλεπού τι δρόμο θε να πάρω, την κακή τη σκέψη σου την ξέρω **κυρά Μάρω**).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας